

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/157/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114219869
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7114219869.1

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, proti žalovanému: L. V., nar.: X.X.XXXX, bytom: Q. XX, XXX XX B., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom: Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, v zastúpení: Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Advokátska kancelária ul. Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 378,76 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 115,98 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 155,98 € od 12.2.2013 do 19.2.2013, zo sumy 135,98 € od 20.2.2013 do 16.2.2014 a zo sumy 115,98 € od 17.2.2014 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznáva náhradu trov konania vo výške 29,29 € a to k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Mgr. Henricha Schindlera, advokáta, ul. Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 28.7.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 378,76 €, k zaplateniu vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 48,74 € spolu a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 378,76 € odo dňa 17.7.2014 do zaplatenia, ako aj k náhrade trov konania vo výške 22,50 €.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 24.2.2011 žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Súčasťou písomnej úverovej zmluvy bola aj Príručka pre držiteľa (ďalej len „Príručka“), ktorej súčasťou je aj Sadzobník poplatkov (ďalej len „Sadzobník“). Žalovaný podpisom úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienok potvrdil, že bol s nimi oboznámený, rovnako potvrdil oboznámenie sa s metodickou príručkou, ktorej súčasťou bol aj sadzobník poplatkov. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca v sume 680 € zo strany žalobcu žalovanému prostredníctvom úverovej karty. To, že ide o revolvingový úver, ktorý žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty je evidentné zo samotnej lícnej strany úverovej zmluvy, kde je dohodnutá výška kreditného limitu (úverového rámca). Žalovaný sa riadne a včas zaviazal splatiť žalobcovi poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, s termínom splatnosti vo výške určených v úverovej zmluve na jej lícnej strane, pričom prvú splátku bol žalovaný povinný uhradiť až v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. Počet splátok vzhľadom na typ úveru nebolo možné

vopred dohodnúť. Žalovaný sa zaviazal tiež zaplatiť úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku (v jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny) a poplatky za poskytované služby podľa sadzobníka. Vzhľadom na charakter úveru nie je možné určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov RPMN, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovaného a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári a preto bol vyzvaný listom zo dňa 28.1.2013 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty a zo zosplatnených budúcich splátok. Žalobca si uplatňuje aj úrok z omeškania tak, ako je uvedené v návrhu na začatie konania.

Žalovaný sa k návrhu na začatie konania nevyjadril.

Listom zo dňa 19.12.2014 oznámil vedľajší účastník - Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z. vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného subjektu za účelom ochrany práv žalovaného ako spotrebiteľa.

Podaním zo dňa 19.5.2015 vedľajší účastník v konaní uviedol, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, pričom zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje žiadny záväzok žalovaného, preto ju nemožno považovať za platne dojednanú a to najmä pre neurčitosť. Zmluva obsahuje len údaje žalovaného a výšku úverového rámca, pričom žalovaný nemohol mať žiadnu predstavu o čerpaní úveru a výške odplaty, čo odporuje smernici rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmlúv, ktorá kladie zvýšené nároky na otvorenosť a prehľadnosť jednania s dlžníkmi. Výška mesačnej splátky je uvedená len v percentuálnej výške, pričom nie je zrejmé z akej sumy sa táto splátka počíta. Tento záver potvrdzuje samotný spotrebiteľ, ktorý vykonával každú úhradu v rozdielnej výške, pričom splátky sa nepriblížili k splátke stanovenej žalobcom. Zmluva je neplatná pre obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, nakoľko neobsahuje podrobné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere. Tieto podstatné náležitosti zmluvy majú byť uvedené jasne a zrozumiteľne a nie ukryté menším písmom alebo odkazom na všeobecné obchodné podmienky. V zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, úroková sadzba úveru je uvedená dvoma rôznymi údajmi, pričom priemerný spotrebiteľ nemôže rozlíšiť, ktorý údaj sa v skutočnosti uplatní. Pokiaľ by aj zmluva bola platná, bez potrebných náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa musí považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Z návrhu žalobcu je zrejmé, že žalovaný neuhradil celkovú sumu 571,09 €, preto považuje vedľajší účastník návrh za nedôvodný. Nie je možné za platnú súčasť zmluvy považovať všeobecné obchodné podmienky, na ktoré sa žalobca odvoláva, pretože nie sú žalovaným podpísané a odsúhlasené, teda žalobca nepreukázal, že by tieto mali predstavovať súčasť slobodne a vážne prejavenej vôle žalovaného pri vzniku právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Samotná zmluva so žalobcom je bez úplného a zrozumiteľného súhlasu oboch strán absolútne neplatná. Okrem iného všeobecné obchodné podmienky sú napísané tak nezrozumiteľným spôsobom a tak malým písmom, že od žalovaného objektívne nie je možné požadovať, aby ako priemerný človek vedel tieto podrobné prečítať, týmto úplne porozumieť, čo predstavuje ďalší dôvod ich neplatnosti. Pokiaľ by aj tieto boli platné sú určené na dojednanie technických detailov (ako napríklad doručovanie), ktoré sa opakujú v každej zmluve a nie na dojednanie podstatných náležitostí zmluvy, akými sú cena plnenia alebo ročná percentuálna miera nákladov. Vzhľadom na to žiada vedľajší účastník aby súd posúdil zmluvu o revolvingovom úvere ako absolútne neplatnú a vzniesol aj námietku premlčania v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 107 ods. 1 prípadne na § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 200ea zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a v zmysle vyššie citovaných ustanovení vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe nasledovného skutkového stavu veci:

Dňa 24.2.2011 bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným Úverová zmluva číslo: 6102058809, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový revolvingový úver s výškou kreditného limitu (úverového rámca) 680 €, výškou mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky, ročná úroková sadzba bola uvedená dvoma údajmi 26,28 % a 11,88 % s odkazom na hviezdičku s poznámkou: v závislosti na výške vyčerpanej čiastky, vid' sadzobník. V zmluve nebola uvedená priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty. Ďalšie údaje boli uvedené len drobným písmom, ktoré obsahovali klauzuly, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaný svojím podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s úverovými podmienkami, sú mu zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavil súhlas byť viazaný týmito podmienkami. Klient podpisom potvrdil, že prevzal neoddeliteľné súčasti zmluvy, a to: úverové podmienky s kódom ITK 110, sadzobník poplatkov a odmien, pravidlá programu odmien pre kreditnú kartu Tesco a prejavil súhlas byť nimi viazaný.

V konaní boli žalobcom predložené Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platné od 11.6.2010 s označením ITK 110, v počte listov 6, ďalej pravidlá programu odmien pre Clubcard kreditnú kartu, Sadzobník poplatkov a odmien, v ktorom bol uvedený mesačný poplatok za vedenie účtu, úroková sadzba uvedená 3x a to: pri využití bezúročného obdobia na bezhotovostné platby 0 % ročne, úroková sadzba pri nevyužití bezúročného obdobia pre vyčerpanú čiastku nižšiu ako 1.000 € 2,19 % ročne a úroková sadzba pri nevyužití bezúročného obdobia pre vyčerpanú čiastku vyššiu ako 1.000 € 0,99 % ročne, ďalej poplatok za výber z bankomatu 1 % z vybranej čiastky, minimálne 3 €, poplatok za výber z bankomatu v zahraničí, na prepážkach bánk a zmenárni 1 % z vybranej čiastky, minimálne 3,5 €, bezúročné obdobie až 51 dní, minimálna mesačná splátka 4 % z vyčerpanej čiastky na karte, minimálne 12 €. Ďalej tam bolo poistenie výdavkov pri balíčkoch, plus prémie poistenie zneužitia karty a doplnkové služby ako blokácia karty, vydanie náhradnej karty, nové vygenerovanie PIN, neoprávnená reklamácia v SR a zahraničí, vrátenie preplatku. Uvedené všeobecné podmienky, pravidlá programu odmien pre Clubcard kreditnú kartu a sadzobník poplatkov a odmien neboli podpísané tak žalobcom, ako ani žalovaným.

Žalobca listom zo dňa 28.1.2013 vyzval žalovaného k zaplateniu celého úveru v dôsledku jeho omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX, pričom dlžná čiastka mala predstavovať sumu 450,27 € a žalovaný bol vyzvaný zaplatiť ju najneskôr do 15.dní od odoslania výzvy na ich bankový účet. Uvedený list bol podaný na poštovú prepravu dňa 31.1.2013, čo mal súd zistené z poštového podacieho hárku.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53b ods. 1 OZ, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinný do 30.11.2011, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1, veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrými mravom.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj s poukazom na príslušné vyššie citované ustanovenia Občianskeho zákonníka, na základe ktorej žalovaný odčerpal prostredníctvom kreditnej karty sumu v celkovej výške 687,07 €.

Podľa ust. § 497 Obch. zák. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 502 Obch. zák. (1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Hlavný právny vzťah je však založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona 258/2001 Z.z., ako aj aplikácii všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože: normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Obč. zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi tromi zákonmi, prichádzajúcimi takto o úvahy (1. zákon o spotrebiteľskom úvere, 2. Občiansky zákonník, 3. Obchodný zákonník) panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny, ak tento určitú otázku neupravuje resp. tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa Obč. zákonníka.

To znamená, že úprava Obchodného zákonníka sa môže na takýto prípad uplatniť len vtedy, keď nenarazí na obmedzenie v Občianskom zákonníku a vykonávacích predpisoch k nemu.

Podľa § 879r veta prvá Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 1. júna 2014.

Súd teda zbral do úvahy poskytnutie úveru žalobcom žalovanému vo výške 687,07 € na základe spotrebiteľskej zmluvy č. 6102058809 a túto zmluvu súd podrobil takzvanej sudcovskej kontrole s poukazom na vyššie citované ustanovenia zákona č. 129/2010 Zb. o spotrebiteľských úveroch, kedy posudzujúc obsah danej zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd dospel k záveru, že táto neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona a preto s poukazom na § 11 citovaného zákona je nutné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

Súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Aj napriek tomu, že sa jedná o revolvingový úver žalobca mal v uvedenej zmluve uviesť minimálne dobu trvania zmluvy spôsobom zrozumiteľným a definujúcim ukončenie zmluvy, napríklad že uvedie dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti ako dobu poslednej splátky, resp. dátum poslednej splátky úveru.

Ďalej súd dospel k záveru, že zmluva síce obsahuje uvedenie ročnej úrokovej sadzby, avšak v dvoch údajoch, a to: 26,28 % a 11,88 %, kedy len s odkazom na hviezdičku je definované, že táto úroková sadzba je v závislosti na výške vyčerpanej čiastky, vid' Sadzobník. Z tohto je nepochybne zrejmé, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemal vôbec žiadnu vedomosť, akou ročnou úrokovou sadzbou sa bude sa spravovať tento záväzkovoprávny vzťah medzi ním a žalobcom, aký úrok mu bude teda žalobca účtovať, pretože odkaz na Sadzobník poplatkov nemôže súd považovať za platné dojednanie úrokovej sadzby. Okrem iného aj v danom Sadzobníku poplatkov a odmien je úroková sadzba určená trikrát, pričom priemerný bežný spotrebiteľ nevie pochopiť, ktorou úrokovou sadzbou bude viazaný, ktorá sa vzťahuje na jeho úver a teda údaj takto uvedený v zmluve musel súd posúdiť ako

absolútne neplatný. Keďže tento úver nebol presne exaktne a teda platne dohodnutý, potom je potrebné pozerať na celú dohodu ako neplatnú s poukazom na § 37 a 39 Občianskeho zákonníka.

Zároveň súd podrobil sudcovskej kontrole aj výšku danej sadzby úroku, kedy pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku bolo potrebné prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, pohnútky a účel, ktorý sledoval a predovšetkým bolo treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov.

Súd zistil, že priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk pri stave úverov v domácnostiach, pri úveroch spotrebiteľských a ostatných, ako aj pri nových obchodoch predstavuje úrokovú sadzbu v rozsahu od 6,55 % do 13,39 %.

Keďže nikto, ani súd nemôže ani nie je jeho úlohou nahrádzať kontraktačný proces a určiť presnú úrokovú mieru, aká by prípadne medzi stranami bola v rámci udržateľných úrokov dohodnutá, výška zmluvného úroku ďaleko prevyšuje akceptovateľnú výšku, súd túto časť zmluvy o úvere, t.j. dohodu o výške úroku vyhodnotil ako v rozpore s dobrými mravmi, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť v tejto časti dojednania. Zároveň súd ešte opakuje, že táto dohoda o výške úroku nebola exaktne stanovená a dojednaná a teda už aj z toho dôvodu je zmluva neplatná.

Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívame výkonu práv, nešikanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 137/2003 (Zo súdnej praxe č. 62/2004) Najvyšší súd SR už uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle § 3 ods. 1 OZ treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenie § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť - upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy, a to na základe všeobecných pravidiel morálnych, elementárnej slušnosti a tolerance a morálneho charakteru konajúcich.

V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty, a ktorý peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok NS SR z 26.4.2012 - 5Cdo 26/2011).

V súlade s dobrými mravmi je taká výška úroku, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny za užívanie požičanej istiny), teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi podľa súdnej praxe je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednania stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky, čo odporuje dobrým mravom.

Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru

v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

Nemecký BGH (Spolkový súdny dvor) vo svojom rozsudku z 13.3.1990 (AZ: XI ZR 252/89) vyhlásil úver s rozdielom o 12 percentuálnych bodov (12 percent) oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný (v rozpore s ustanovením §138 BGB odsek 2 = občianskoprávna úžera) a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi.

Z rakúskej a švajčiarskej judikatúry:

K § 879 ABGB <http://www.jusline.at/879_ABGB.html> ods.2 č.4

Predovšetkým sú neplatné nasledovné zmluvy,

ak niekto využije (pozn. prekl. v zmysle vykoristí) ľahkomyseľnosť, stav núdze, slabomyseľnosť, neskúsenosť, alebo rozrušenie mysle niekoho iného takým spôsobom, že sebe alebo tretej osobe za poskytnutie plnenia nechá sľúbiť alebo poskytnúť protiplnenie, ktorého majetková hodnota je vo vzťahu k plneniu v nápadnom nepomere.

4Ob505/64 - Úžera spôsobuje neplatnosť celej zmluvy, nie len jej zakázanej časti.

3Ob592/77 - Znak skutkovej podstaty vykorisťovania predpokladá, že úžerník využije k svojmu obohateniu situáciu, ktorú nemusel sám spôsobiť, o ktorej však vedel alebo musel vedieť rovnako ako o nepomere plnenia a protiplnenia.

Civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi (rozs. NS ČR 21Cdo 1484/04), pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru. V danom prípade pri zjavnom využití aj ľahkovážnosti dlžníka stačí, že k využitiu nadvlády nad dlžníkom dôjde aj čo len z nedbanlivosti (rozs. KS v Prešove 3Co 3/2011).

Ústavný súd SR v náleze z 28. februára 1995 sp. zn. PL. ÚS 10/95 (Zbierke zákonov SR, čiastka 20, číslo 51/1995), ktorým rozhodol o nesúlade ustanovenia § 13 vyhlášky ministerstva spravodlivosti č. 45/1964 Zb. s ustanovením § 658 ods. 1 OZ okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky (§ 658 ods. 1 OZ) predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi.

Ústavným súdom vyslovený názor korešponduje s tézou (používanou predovšetkým právnou vedou a teóriou), že zásada zmluvnej voľnosti v súkromnom práve nie je absolútna a nachádza svoje obmedzenie (z hľadiska obsahovej náplne právnych úkonov) napr. pri aplikácii korektívov rozporu s dobrými mravmi. Usmerňovanie zásady zmluvnej voľnosti prostredníctvom uvedených korektívov (ako aj pri zákonom zákaze) nepochybne prispieva k spoločenskej a právnej akceptácii zásady zmluvnej spravodlivosti v súkromnom práve. Pokiaľ ide o primeranosť výšky úrokov z pôžičky - problematika dobrých mravov úzko súvisí s doktrínou o neprípustnom, resp. neprimeranom znevýhodnení založenom právnom úkonom. Tento princíp nadobudol v modernom práve váhu a význam a slúži určitým obmedzujúcim spôsobom k naplneniu zásady zmluvnej spravodlivosti.

V zmluve teda bola dojednaná úroková miera vo výške 68,80 % ročne, pričom v čase uzavretia predmetnej zmluvy pri úveroch poskytovaných bankami domácnostiam, predstavovala v priemere okolo 11 - 14 % ročne. Už len samotná skutočnosť, že cena úveru je niekoľkonásobne vyššia je zarážajúca a odôvodňujúca zvýšenú pozornosť z hľadiska prvkov úžery a vadnosti právneho úkonu. Úrok vo výške 68,80 % ročne podstatnou a absolútne neprimeranou mierou prekročoval horný limit obvyklej úrokovej miery. Žalobca si uplatnil úroky vo viac ako 5-násobnej výške, ako poskytovali banky v rovnakom období, čiže prekročil obvyklé úroky poskytované bankami. Dohodnuté úroky sú odplatom za používanie istiny, nemajú zabezpečovaciu funkciu.

Nový úver za vysokú cenu je síce vnímaný zo strany klienta ako záchranný produkt, no v skutočnosti, ak je klient vo finančnej tiesni a berie úver, ide na jeho strane o prirodzený postup v zmysle „potrebujem, dávajú, a preto beriem“, tak zo strany dodávateľa ide o postup bez odbornej starostlivosti, ktorý civilistika zohľadňuje pri vyhodnocovaní vadnosti právneho úkonu. Veriteľ musí počítať s následkami pri podcenení bonity dlžníka resp. ako tomuto bolo v tomto prípade, kedy žalobca sa spolieha na pravdivosť údajov

o výške mesačnej mzdy uvedených žiadateľom. I v tomto je potrebné vidieť podnikateľské riziko, ktoré si sám veriteľ na seba poskytovaním pôžičiek elektronicky na diaľku vlastne berie. Avšak uvedené nemožno presúvať na ťarchu daného klienta vo forme vysokého a absolútne neprimeraného úroku či tzv. odplaty.

Súd posúdil aj absenciu ročnej percentuálnej miery nákladov v danej zmluve a mal za to, že aj keď ide o revolvingový úver, žalobcovi nebránilo nič neuviesť v zmluve aspoň priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, avšak keďže aj tento údaj podľa § 9 ods. 2 písm. y) v zmluve chýba, súd i túto skutočnosť zohľadňoval pri posudzovaní náležitostí zmluvy, prípadne jej platnosti.

Vzhľadom na vyššie citované odôvodnenie súd považuje dohodnutie úrokovej sadzby dvojitou formou 26,28 % a 11,88 % za neurčité, nezrozumiteľné a teda neplatné a zároveň výška úroku je neprimeraná, úžernícka, v rozpore s dobrými mravmi a teda tiež v konečnom dôsledku neplatná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti o nedostatku danej zmluvy súd za použitia § 11 mal za to, že zmluva neobsahuje uvedené náležitosti, resp. tieto náležitosti sú uvedené neurčito a nezrozumiteľne a teda s poukazom na § 39 a § 37 Občianskeho zákonníka považoval zmluvu za neplatnú a v takomto prípade nastupuje inštitút vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor na iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením s právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd mal preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver čerpaním prostredníctvom kreditnej karty vo výške 687,07 €, na ktorý úver tento učinil úhrady v celkovej výške 571,09 €, pričom súd neprihliadal na účtovanie jednotlivých splátok tak, ako to učinil žalobca s poukazom na vyššie uvedený právny záver, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, resp. celú zmluvu za neplatnú a teda nastupuje inštitút bezdôvodného obohatenia. Preto súd následne porovnával sumu odčerpanú, sumu splatenú, kedy mal za to, že žalobcovi prináleží len rozdiel týchto súm vo výške 155,98 €. Súd následne pri výpočte úroku z omeškania zohľadnil 2 čiastočné úhrady žalovaným, každá vo výške 20 €, vykonané dňa 20.2.2013 a 17.2.2014, kedy nakoniec celková dlžná suma potom predstavuje len 115,98 €. Tak ako bolo vyššie citované, súd nepriznal žalobcovi žiadne úroky, poplatky, náklady, zmluvné pokuty či iné sankcie, pričom súd priznal iba čistú dlžnú istinu vo výške 115,98 €.

Čo sa týka úroku z omeškania, keďže žalovaný bol v omeškaní s plnením tohto dlhu, súd tento priznal vo výške 8,75 % ročne z priznanej dlžnej istiny, počiatocne zo sumy 155,98 € od 12.2.2013 do 19.2.2013, kedy 20.2.2013 žalovaný učinil čiastočnú úhradu 20 €, čo súd zohľadnil a následne ponížil istinu na sumu 135,98 € a priznal úrok z omeškania z tejto sumy od 20.2.2013 do 16.2.2014, kedy žalovaný učinil ďalšiu čiastočnú úhradu 20 € a následne potom konečná suma dlžnej istiny predstavuje sumu 115,98 €, z ktorej priznal súd úrok z omeškania od 17.2.2014 do zaplatenia. Súd posudzoval i výšku úroku z omeškania a mal za to, že táto je správne uplatnená, nakoľko ku dňu 12.2.2013 bola sadzba ECB 0,75 %, čo za použitia ustanovenia § 3 nariadenia vlády a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. predstavuje 8,75 % ročne. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd sa vysporiadaval aj s námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom, avšak mal za to, že tento nárok nie je premlčaný tak podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení, resp. podľa všeobecných ustanovení o premlčaní, nakoľko k zosplatneniu istiny došlo k 28.1.2013, pričom žaloba bola podaná dňa 28.7.2014, t.j. riadne a včas v rámci premlčacej doby.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 5 O.s.p.,) trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. a vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko pomer jeho úspechu a neúspechu mu nezakladá právo na vznik trov konania (úspech žalobcu predstavuje iba 30 %, jeho neúspech je vo výške 70 %, pričom pomer úspechu a neúspechu je 40 %, avšak v prospech žalovaného).

Vzhľadom na túto skutočnosť potom súd priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, a to v rozsahu 40 %, čo je pomer úspechu a neúspechu v prospech žalobcu. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. priznané za 2 úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie zo dňa 21.5.2015, každý úkon po 28,22 € plus 2x režijný paušál po 8,39 €, spolu 73,22 €. Z uvedenej sumy potom súd priznal 40%, čo sa rovná 29,29 €, ktoré je žalobca povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi k rukám jeho právneho zástupcu mgr. Henricha Schindlera, advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, v 3 písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V zmysle § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.